

РЕШЕНИЕ

№ 937

гр. София, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11588** по описа за **2023** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на П. Р. И., чрез адв. А. С. Б., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2, срещу Решение № 5040/06. 11. 2023 г. по нахд № 8076/2023г. на СРС, НО, 7 – ми състав.

Със съдебното решение е потвърдено НП № 23 – 4332 – 006838/20. 04. 2023г., издадено от Д. Д. Д., началник сектор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на П. Р. И., на основание чл. 175, ал.1, т. 4 от ЗДвП за нарушение на чл. 103 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за 3 месеца.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение и на потвърденото с него наказателно постановление. Алтернативно е направено искане за намаляване на размера на наложените наказания към минимума – лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец и глоба в размер на 50 лева. Правят се възражения, че фактическата обстановка е неправилно установена и не е разкрита обективната истина, каквото е изискването на закона.

Ответникът не представя становище по касационната жалба, редовно призован, не се явява и не се представлява в хода на съдебното производство.

Прокурор Тони Петрова от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Съдът, след преценка на доводите на страните и въз основа на доказателствата по делото, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. По същество е неоснователна.

Отговорността на касатора е ангажирана за това, че на 24. 03. 2023 г. около 04.20 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към С. скоростна тангента, като управлявал лек автомобил „Х. Т.“ с рег. [рег.номер на МПС] , не се подчинил на подаден сигнал за спиране със „стоп“ палка от полицейски патрул. Не спрял и впоследствие, когато бил последван от полицейския патрул с включени сигнални лампи. На пътната връзка с Околовръстен път е направен опит от екип на Автомагистрала „С.“ за спиране на автомобила, но водачът не се е подчинил и продължил към [населено място]. Спрял е от екип на Автомагистрала „ С.“ на [улица]пред № 36 в [населено място]. Съставен е АУАН за нарушение на чл. 103 от ЗДвП и издадено НП на основание чл. 175, ал.1, т. 4 от ЗДвП. Въззивният съд е потвърдил наказателното постановление като е приел от правна страна, че П. Р. И. е нарушил чл. 103 от ЗДвП при форма на вината пряк умисъл. Правилно е приложена санкционната норма на чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, която съответства на извършеното нарушение. Наказанията се определени в близост до средния размер, като са съобразени множеството отегчаващи вината обстоятелства. Самото нарушение е извършено с подчертана упоритост и арогантност, както и с действия, които са застрашили здравето и живота на полицейските служители от няколко екипа, които са се опитали да спрат П. И. в хода на преследването.

Касационният съд изцяло споделя мотивите на въззивния съд и преценява като неоснователни касационните доводи. Въззивният съд е проверил обективно и пълно описаната в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление фактическа обстановка, а именно, че П. Р. И. не се е подчинил на подаден от полицейски патрул сигнал за спиране със „стоп“ палка. Не се е подчинил и на подаден светлинен сигнал за спиране от полицейския автомобил, който го е последвал. Не е спрял при опит на друг полицейски патрул от екип на Автомагистрала „С.“ да спре автомобила на пътната връзка с Околовръстен път. След полицейско преследване служители от екип на Автомагистрала „С.“ са успели да спрат водача в [населено място]. Описаното от фактическа страна отговаря на състава на нарушението по чл. 103 от ЗДвП, за което е съставен АУАН и издадено НП. Съгласно чл. 103 от ЗДвП, при подаден сигнал за спиране от контролните органи, водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. Касаторът не е изпълнил вмененото му с разпоредбата задължение, с което е извършил административното нарушение, което е установено и доказано по несъмнен начин. Наказанията са определени в размер близък до средния, като са отчетени множеството отегчаващи вината обстоятелства. Не е основателно възражението за допуснати съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство. АУАН и НП съответстват на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, в тях се съдържа описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. Районният съд е изложил мотиви по

другите възражения в жалбата срещу НП, които се поддържат и с касационната жалба, които мотиви изцяло се споделят от касационния съд.

Предвид изложеното, съдебното решение като валидно, допустимо и правилно следва да се остави в сила.

Воден от горното, Административен съд София - град, X - ^{ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5040/06. 11. 2023 г. по нахд № 8076/2023 г. на СРС, НО, 7 – ми състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.